

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 76. Donec orem. v. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ipsis, ut creditur. Deum patrem ne deficiant omnino in fide, spe & charitate: & locum orationis describens Euangelista nominat villam Gethsemani ad radices montis Oliueti: interpretatur autem Gethsemani, vallis pinguium sive pinguedinum, in qua erat hortus aptus orationi & recollectioni; illuc ergo ingressus Christus tanquam in campum certaminis contra Sathanam, mortem, infernum, abiit in hortum ut satisfaciat pro criminis in horto commissio; ut ubi mors orta est ibi oriatur & vita; & ubi Adam primus est deuictus a diabolo ibi superetur iam diabolus ab Adam secundo.

Domine Deus, mundi Saluator, nescio quid aptius pro inchoando redempcio-
nem negotio potuisses agere, quam inchoare ab horto & villa,
pinguium valle, ut nimis ubi cuperat iniquitas contexi, eadem inciperet dissolui; sic a cogitatione inchoatur nobis peccatum, & in cogitatione
adhibetur etiam primum remedium, vere tu es Saluator mundi, qui:
vulnera nostra curas ex fundamento.

§. 75. Et ait discipulis suis; sedete hic donec orem. v. 32.

Indubie locum certum in horto monstrauerit discipulis suis, cum ista dixit: Vide autem hic anima mea & considera vulnus benignum Domini, & modum eius agendi humanissimum, non soles tu sic agere magnis rebus instantibus, tunc turbatis, nescis quid dicas aut agas: tunc familia tota increpatur, & innocens, quae non peccauit, luit. Dominus autem tuus ait misericordia tua: sedete hic donec orem.

O Vere Saluator, non solum patiendo, sed & exemplo praelucendo, mitiga obsecro in me & omnibus qui alijs praesunt vehementiam perturbationum, ut cum suis filiis parentes, cum famulis Domini & Dominae, cum subditis suis superiores mansuetate agant, efficaciter quidem sed & rationabiliter, potenter, sed & clementer, non ut cum brutis, sed ut cum imaginis divinae confortibus, quia iustus etiam novit animas iumentorum suorum.

§. 76. Donec orem. v. 32.

Diligenter attende, anima mea, quid agat dicatque Dominus tuus, dum te & omnes redimere aggreditur ut videas quomodo ille dissoluat colligations iniquitatis, quas Daemon contexuit super genus humanum. Non solum dixit familiae suae mansuetissime sedete sed & adiecit donec orem: Venit mihi in mentem, quod gentilis sapiens, suasit alphabeti literas, itato esse recitandas antequam percuteret, hoc dictum scholæ mirantur:

Definite

Desinete obsecro mirari sapientem istam, ecce alium habetis sapientiorem, ille dicit in occasione passionum de oratione, & præit exemplo.

R Edemper Hominum placet mihi tuum consilium, amplector illud obsecro igitur te, vt & mihi & omnibus Christianis donec spiritum istum, vt in perturbationis initia delati, inhibeamus nos donec orauerimus dicamus sollicitantibus affectibus nostris, dicamus & alijs: Expecta ne donec orem, sic certe fiet, vt multa vel omnia sanius agantur.

§. 77. Et assumit Petrum & Iacobum, & Ioannem secum. v. 33.

Solent illustres personæ, vti Reges & Principes, quando in aduentu inciderunt, suæ Majestatis non obliuisci, nec quantavis aduersariorum instantia indecorum aliquod admittere sponte. Video illam decentiam euan in Salvatore meo obseruari in tanta afflictione sua quantam nemo hominum habuit, decori non obliuiscitur, erat Pontifex & Episcopus animarum nostrarum, ecce clerum minorem, maioremque sibi adhibere, vti decebat in sacro ministerio & suis locis ordinare non omittit.

O Pulchra mentis in Christo serenitas vocamus Principes Regum Imperatorum sanguine ortos, ob hanc mentis eorum indolem serenissimos (& bene facimus, communiter enim eiusmodi in eis est mens, praeceteris plebis) quo igitur nomine te Christe appellabimus? quam Super serenissimum, ut etiam diceris Rex Regum & Dominus Dominantium. Per tuam igitur illam serenitatem oro te suppliciter ut mihi & cunctis quibus præfunt eiusmodi serenitatem mentis largiaris, que ad officium nostrum ritè administrandum necessaria erit.

§. 78. Et caput pauere & radere. v. 33.

Cæpit pauere naturali vi ob mortem acerbissimam, ignominiosam præforibus aduenientem, apprehendendo probra, sputa, colaphos, irrisiones, accutaines, & alapas, vincula, flagella, contumelias, & tortores super se iam iam venturos & inter hæc spineam coronam, purpureum palium, arundinem seu sceptrum illusorium, Crucem, clavos, fel, acerum, & lanceam quibus usque ad mortem iustus pro iniustis innocenter, & crudeliter affligendus erat, & ideo radere cæpit secundum hominem id est dolori, siue esse absque solatio & recreatione aliqua in negotio tam ardore tam duro, super martyria omnium Martyrum in se perficiendo, & quanto magis appropinquabat passioni & circumstantijs tanto magis ac magis pauebat, tædebat, & tremebat, ita vt dubio procul fuerit miserabilis alpeatus eius, ex angustia partium animæ & corporis, eo quod vultus palueret, peccatum